

Sobota 13. februára 2016

Text: Iz 58, 1 – 9a

¹Volaj na plné hrdlo, nešetri, pozdvihni svoj hlas ako trúba a oznám môjmu ľudu jeho priestupok i domu Jákobovmu jeho hriechy. ²Oni ma, pravda, hľadajú deň čo deň, chceli by poznať moje cesty ako národ, čo uskutočňuje spravodlivosť a neopúšťa nariadenia svojho Boha. Pýtajú sa ma na spravodlivé nariadenia, túžia po Božej blízkosti: ³Prečo sa postíme, keď Ty to nevidíš, kajáme sa, a Ty to neberieš na vedomie. Hľa, v deň svojho pôstu uplatňujete svoju záľubu a naháňate všetkých svojich robotníkov. ⁴Ajhľa, pre svár a zvadu sa postíte, aby ste mohli biť zločinnou päťou. Váš dnešný pôst nie je taký, aby váš hlas bolo počuť na výšinách. ⁵Či je to taký pôst, v akom ja mám záľubu, deň, keď sa človek kajá? Znamená to ovesiť hlavu ako trstina a podstlať si vrecovinu a popol? Či toto nazývaš pôstom, vzácnym dňom Hospodinovým? ⁶Toto, hľa, je pôst, ktorý ja mám rád: Rozviazať putá nepravosti, spretfhať povrazy jarma, prepustiť utláčaných na slobodu a polámať každé jarmo. ⁷Neznamená to lámať svoj chlieb hladnému a biednych, bezprístrešných voviesť do svojho domu? Keď vidíš nahého, priodej ho, a neskrývaj sa pred svojím príbuzným. ⁸Potom vyšľahne tvoje svetlo ako zore a rýchlo sa uzdravíš; tvoja spravodlivosť pôjde pred tebou a sláva Hospodinova pôjde za tebou. ⁹Potom budeš volať, a Hospodin ťa vyslyší, ty budeš kričať o pomoc, a On odpovie: Tu som!

Piesne: ES č. 114, 493

Zamyslenie nad Božím slovom:

„Budeme krásni, ak budeme milovať toho, ktorý zostáva vždy krásny. Nakoľko v nás vzrastie láska, natoľko vzrastie aj naša краса. Pretože láska je krásou duše.“ Túto životnú múdrosť napísal Augustín vo svojom výklade k listom evanjelistu Jána. Sme na prahu dvoch období: veselého fašiangového obdobia a smutného či akéhosi tichého pôstneho obdobia. Život sa strieda v rovinách smútku a radosti, sýtosti a hladu, energie či letargie, zdravia a choroby, dobrých a zlých myšlienok... Naše vnútorné oči sa otvoria zvyčajne až vtedy, keď nadobudneme pocit nedostatku. Prorok Izaiáš vyzýva izraelský ľud, aby sa kajal. Hospodin nenávidí faloš a pretváрку. My ľudia si radi obliekame rozličné masky, a to predovšetkým v ťažkých obdobiach. Používame obranné reakcie na prekrytie skutočných myšlienok, pocitov. Všemohúci Boh vyzýva svoj ľud, aby sa postil nielen navonok, ale predovšetkým srdcom. Pôst, ak je opravdivý, je zároveň akoby modlitbou. Ľudia si často pôst zamieňajú za obyčajné sebazapieranie a odopierajú si určité radosti či neresti. Ak by sme ostali len pri tejto forme pôstu, mohli by sme tým na chvíľu pomôcť svojmu telu, no bez hlbokého preskúmaníu svojej duše by sa naše telo naďalej trápilo. Telo a duša potrebujú jednotu. Apoštol Pavel v Liste Galatským píše: *„Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať! Čo človek rozsieva, to bude aj žať! Pretože kto rozsieva svojmu telu, z tela bude žať skazu; kto rozsieva Duchu, z Ducha bude žať večný život. V činení dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojim budeme žať. A tak teda, dokiaľ máme čas, čiňme dobre všetkým...“* (G 6, 7 – 10) Podstatou pôstu, o ktorom píše prorok Izaiáš, je zanechanie povrchného postoja a osvojenie si pôstu v pravom zmysle slova. To sa prejaví zmenou v ľudskom konaní. Kto sa nechá meniť Božím Duchom, u toho sa mení postoj k celému svetu. Hybnou silou sa stane láska. Boh miluje pokorných. V pokore je náš pohľad čistý, bez klapiek na očiach. Boh nám pomáha ľahšie prechádzať pôstnymi obdobiami nášho života, pretože On nesie naše bremená. Každý pôst môže byť pre kresťana novou výzvou, aby bol samostatnejší, opravdivejší a úprimnejší k sebe samému. Takto je možné nastaviť zrkadlo aj svojej duši, v ktorej uvidíme stopy božskej podstaty v nás. *„Láska je krásou duše.“* (Augustín) Takýto pôst v praxi miluje Hospodin – a kedykoľvek budeme volať, On nás vypočuje a odpovie: Tu som. Amen.

Modlitba:

Nebeský Pane, nech je oslávené Tvoje meno za všetko, čím nás obohacuješ v našom živote. Jedine cez Teba môžeme nachádzať pokoj aj v ťažkých chvíľach svojho života. Túžime po čistom pohľade na seba, aby sme mohli opravdivo poznávať to, čo nás od Teba odpútava. Daj nám silu k múdrosti a zrelosti, aby sme pokorným srdcom milovali Teba, seba i svojich blízkych. Amen.

Mgr. Denisa Vargová, zborová kapláňka v CZ ECAV Pozdišovce (ŠZS)